

XI.

1728 május 5. Kolozsvár.

Várfalvi Pálfi Zsigmond püspök levele Kaáli Kun Istvánnak.

Tekéntetes Ur,
Bizodalmas jó Uram!

Mostan is Isten engedelmeiből, az régi jó rendszerént, szándéksom synat tartásra és az mely folytatásoknak lehet megörvoslásokra az atyafia'knak továbbra is harmoniában való hordozásokra.

Melyért kérem az urakat, deputatusok által ne terheltessenek megjelenni Küköllő vármegyében, Dücső Szent Mártonban 19. Junii, az holott, ha egyebet nem cselekedhetünk is, bárcsak az köztünk megveszett rendnek jobb karban való állittatása felől beszélgesünk és Isten igazgatásából annak jobb formában való maradásában munkálódjunk.

Az atyafia'knak taníttatásokra és erősítettésekre leszen valami kevés disputatio forma atyafiságos beszélgetés, melynek is fundamentumát in thesibus inclusis elküldtem és várván az urak consiliumát és segítségeket; kívánom Isten lelki és testi békességben megmarasztván Kegyelmeteket, segélje velem együtt minden Isten dücsőségére czélozó jó dolgoknak végben vitelére; én penig maradok az úrnak

lelki atyjafia az Urban

Kolosvár. 5. Maji. 1728.

V. Pálfi Sigmund.

Czím: Tekéntetes úrnak, Káli Kun István uramnak stb.

Ibi, ubi.

XII.

1733. ápr. 19. Jobbágyfalva.

Daniel Péter levele Kaáli Kún Istvánnak.

Bizodalmas s kedves sógor ajánván Kegyelmednek szolgálatomat stb.

A Kegyelmed 7 praesentis irt levelét vettem 17 praesentis akkor, a midőn kívánva kívántam Kegyelmed felől hallani, melyből látom Kegyelmed életben s egészségben való létét állapotjához képest; Isten továbbra is Kegyelmedet éltesse. *T. Sz. Ábrahám* úramtól sok panaszi között mit értett légyen Kegyelmed, látom Kegyelmed leveléből. Írásban is *Kmita* uramtól mindeneket pro publico a mit tudtunk Szebenbe létünkön végezni, közönségesen kiküldöttük. Az scholák részéről panaszolkodván colosvári és thordai mester uramék, mük semmit most hamarjában nem tudtunk egyebet cselekedni, hanem abból a mi volt ex communi consensu kellett disponálnunk. Nem tudom mint succural Kegyelmedeknek, de azt az *Simon* János uram kezénél levő pénzt arra corrudaltuk vala, hogy expressust küldjünk véle; a megváltozván, csak a becsületes agensnek annyi pro nunc nem kell. Abból mit hová erogalt *Simon* János uram, semmit benne nem tudunk. Minden a ki Szebenbe volt azt mondotta, hogy ő nem ad, mert a kik a terminuson jelen nem voltak s nem adhattak, *Nagy* György uramnak kiki adott, többet jóval is, mint ordinarie kellett. Én csudálkozom uram, hogy Kegyelmed eddig nem concipialta miből és mit intertenealódtanak az colosvári és thordai scholák; soha annak még eddig egyéb fundusa nem volt, hanem esztendönként elemosinált kiki,

én nállam extractus nem volt, nincs is; soha nem is percipialtam semmit is hanem egy-egy kis bort, hogy gyűjtögettem, Küköllőben s Marosszéken, az minthogy az most is van nálam vagy 65 veder, Váró uram collectiojából még 50 veder, Marosszéken 20 veder. Ebből fog kitelni Gejzanovius uramnak az részünkről adandó fizetése. Eddig adtunk a mit adtunk, de ezután mit adhatunk, kérdés? Egyszer még egynéhány forintot pro ultima necessitate tettünk vala le t. püspök uramhoz, micsoda eventusa lön, előttünk van. Én Kegyelmed kívánsága szerént contramandálnék Simon János uramnak, de authoritásomban nincs, mivel ex communi congregatione volt a végezés; hiszem ha rá nincs szüksége a scholának, nem akarója Kegyelmednek, a szebeni conclusumnak ne adjon *Simon* János uram. (*így!*) Az ilyenért én megvallom már annyira megszomorodtam, csak az Isten tudja mint nem vagyok. 20 esztendeje, hogy én a publicumért, nem magam privátumáért költök s lebselek az országgyűlésben, ha mind így: ha csak tehetem többször nem gyűlésezem; adná Isten, hogy lenne valami haszna a bécsi agentianak, mely is meg fogott vagy fog quo citius válni. Ha csak az agensre kell költenünk s azt tartani kell továbbra is, azon kül az kis summán kül is véghez vihetjük, a ki még abban adott s tudja, hogy oda nem költ az miért adta: míg abban tart, addig nehezen ád. Abban pedig, az kiket Kegyelmed ír restansoknak a mint praemittalam a ki de praesenti akkor nem adhatott, azután adott, ez iránt magamnak authoritást bizony nem vindicalok, de megvallom nehezen esik a contradisputatio. Ezt ebben hagyván, akarám kegyelmednek jelenteni, hogy szintén az elmúlt napokban vévén Bánffi László uram levelét mely-

ben ír sokakról, kivált azokról az ifjú legényekről, a kiket kívánt Kegyelmed tavaly tölem appropriálni. Persvadeálja az feleségemnek ő kegyelme, hogy mint elfogyott legyen a Szilágyi embere, és hogy azok az legényeknek Petenyefalváról való kiesések miokká kárával legyen mind néki s mind posteritásinak, kire nézve singulariter kérem édes Sógor Uram Kegyelmedet, megemlékezvén Kegyelmed róla, az mint az Kegyelmed leveléből kitetszik, a midőn az sárdi határon lévő földeket kibocsátom, 50 forintban adott vala Kegyelmed egy szőcsöt nekem Agárdit, a kit is gondoltam, hogy Küköllőben Somostelkén lakik, de innen lemenvén Szőkefalvára, hát régen aufugiált onnan, kire nézve én máig még kárban vagyok. Kegyelmedet kérem, azokért a legényekért adott Kegyelmed 60 forintjába tudódjék az 50 forint; az tizit én superaddalom, azok az legények meg manent in statu quo; vagy ha azt ugyan Kegyelmed nem akarná, hadd contentaltatnám én az 50 forintok iránt, az porcekból (*így!*) igen kifottam azt is elvennék én Kegyelmedtől, kivált ha itt Agárdon lenne annyira való, melyről is egyebekről kegyelmed tudosítását bizodalmason el is várom, maradván Kegyelmednek,

Jobbágyfalva, 19 Aprilis 1733.

kész szolgája s sógora
Daniel Péter m. p.

P. s. Mü nekünk, ha ugyan újólág igyekeznők egymást nógatnunk, ne restantiat urgealnánk, hanem kiküldvén mindenektől kérnénk a mit kiki ex beneficio adna, mint eddig, már harmadik esztendeje vagy negyedik, hogy arra hattuk vala, hogy esperes uramék percipiálván mindentől, az elemosinat ő kegyelmek

esztendőben kétszer administrálják is, úgy mint sinatkor és consistoriumkor. Az kik különös beneficiariusok lesznek pedig, mint műk, azok ea quae solent administrare, in locum administrent. Akarnám, pünkösdben ha Dobokán, vagy Colosvárt lenne Kegyelmed, mivel akkorra Colosvárra megyek.

Czím: Tekintetes Nemzetes Káli Kún István uramnak stb.

F. o. miss.

Dobokára.

XIII.

1733. ápr. 27. Doboka.

Kaáli Kún István levele Daniel Péternek.

Bizodalmas kedves Sógor Uramnak ajánlom Kegyelmednek köteles szolgálatomat stb.

Kegyelmed 19. Aprilis datált levelit 22-a ejusdem becsülettel vettem; Kegyelmed talán nem vette észre, én mikre czéloztam légyen Kegyelmednek küldött levelemben. Primo azt akartam exprimálni, ha jól ki tudtam írni, hogy egy alkalmatossággal tudja Kegyelmed mikor az örökös fundusról discurálánk, sokan jóakarattjokból conferálának ki száz forintot ki kevesebbet; discurálánk úgy is, hogy míg azt megadjuk, addig kitől mivel lehet, segítse borral s búzával az scholát; marosszéki s küköllővármegyei atyánkfiai is ígérték vala, jóakarattjokot, melyeket listába vettünk is vala, ennek a listája nálam in fragmentis valahul megvan; Kegyelmednél, mint főcurátornál (úgy gondolkoztam) in forma vagyon meg. Ennek a megígért beneficiumnak restantiáját szeretném én

urgetálni, s ennek extractussát kévántam én, hogy Kegyelmed kiküldje, mert énnékem soha senki is semmi extractust nem ad és kik administráltak s kik adósok, nem tudom, hanem mikor nincsen, akkor sirunk riunk rajta. Ugy mondják, hogy Henter uram maga résziről, úgy az asszony is különösön magáéről ígért volna s engem kérnek, hogy urgetáljam, de semmi irás nem lévén nálam, nincs mi mellett urgetáljam, irás nélkül én is szégyenlem urgetálni. Secundo a consistoriumkor is esperest uramék szoktak administrálni collectákat. Tertio synatkor is hasonlóképen; mindezekből szoktuk vala azelőtt a collegiumot s a mesterek fizetésit pótolgatni, és erről kévának vala Kegyelmedtől informatiót, hogy ha ezekből ki-pótolhatnók, ne kellene ahhoz nyúlni, a mi továbbra való és nagyobb szükségre megtarthatnánk. Én bizony soha nem javallottam a *Tarczali* uram agentiáját, mert én ökegyelmit experiáltam és ha rajtam állott volna, soha egy pénzt sem küldöttem volna ökegyelmének, de én olyan ember nem vagyok, azt kegyelmed jól tudja (a mint Kegyelmed leveliből látom, hogy imaginálódik felőlem) hogy Kegyelmed és több atyafiak dispositiojába contrariuskoónám, s opponálnám magamot. Azzal se Kegyelmednek, se más jó úrnak nem véték, hogy magam sensimentumomot kimondom, se meg nem neheztelek érette; légyen úgy, mint Kegyelmed és a pluralitas votorum akarja. Hogy az ezer forint kiteljék; az akkori opinio szerént a felmenendőkre vetnek, a collectából ki nem telvén, én is száz forintot, *Simon* János jó uram ötven forintot, *Harczai* János¹ Deák úram *Toldalagi* Gábor uram és *Wáró* uraimék száz s egynéhány forintot

¹ Harczói Gálfalvi János.

adtunk kölcsön azon massában, arról pedig a mint Kegyelmed, s *Daniel* Ferencz uram, *Balog* Zsigmond uram és *Maurer* uram assénuala, ketten s hárman munkálódjuk, hogy az ezer forint kiteljék; az unitarius státus neve alatt mű adtunk assecuratoriát hogy az kölcsönvett pénz ő kegyelmeknek refundáltatik; egyikért ezért is óltalmaznám azon congerált massát, jövődöben azok a creditorok, hogy ne praetendálnák az státuson. Én ugyan a magam részemről abban a massában beadott száz forintomat nem praetendálok, mivel megigértem volt, hogy az örökös fundus felállítására száz forintot adok, mert én annuatim bajosnak tartom administrálni ex debito, hanem mikor mivel lehet segéltem az scholát. Így értvén a dolgot Kegyelmed, s mások is az én opiniomot, nem lehet senkinek megbántódása, hogy én dispositiókat bontogatnék, nem is vendicalom magamnak azt az authoritást, mert én beteges ember vagyok, bár ennyiben is ne mártottam volna belé az ujjomat s tölem nem is lehetett fojtatni; akár papok, akár seculáris emberek folytassák, nékem ellenemre nincs. Húgom asszonynak s Kegyelmed szép házának kívánok jó egészséget és feleségemmel együtt köszöntetjük ő kegyelmeket. Ezzel ajánlom Isten oltalmában Kegyelmedet és maradok

Kegyelmednek

Doboka, 24-a Aprilis 1733.

igaz atyjafia szolgája

Kun István m. p.

Czím: Tekéntetes nemzetes *Vargyasi Daniel Péter* uramnak stb.

Jobbágyfalva.

F. o. miss.

XIV.

1733 – 1734.

Várfalvi Pálfi Zsigmond püspök számadása.

Annui reditus decimae cujusdam ab angaria tertia anni 1733. usque ad secundam inclusive anni praesentis 1734. .'. spatio annuo.

Vöttem volt egy fejős tehenet	nyolcz vonás	
forintokon; decimae	— — — — —	fl. 0 „ 81 ^{1/2} .
Septemberi kántor fizetésem	flor. hung.	.
16 „ 66 ebből	— — — — —	fl. 1 „ 66 ^{1/2}
Die 28. 9-bris anno 1733 egy kis accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 81 ^{1/2} .
13 X-bris kántor fizetéseemből	— — — — —	fl. 1 „ 66 ^{1/2} .
16 „ „ functionalis accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 34.
Anno 1734. 22. Januarii. <i>Superintendensi discretiomból</i>	— — — — —	fl. 2 „ 48.
„ „ 19. Februarii. Egy kis accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 12 ^{1/2} .
„ „ 12. Martii functionalis accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 41.
„ Item 10. Martii. Kántor fizetéseemből	— — — — —	fl. 1 „ 66 ^{1/2} .
„ „ 15. „ Egy kis accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 6.
„ „ 15. Aprilis. Hasonló	— — — — —	fl. 0 „ 16.
Várfalvi kevés búzám		
árából	— — — — —	fl. 0 „ 70.
Item accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 61.
„ „ 16. Junii. Kántor fizetéseemből	— — — — —	fl. 1 „ 66 ^{1/2} .
„ „ Functionalis accidentiából	— — — — —	fl. 0 „ 31.
		<hr/>
	<i>Summa</i>	fl. 13 „ 48 ^{1/2} .

Ezeken kívül magam vettetésemből a cséplő
részen kívül adott Isten hat véka rostált búzát,
decimája metr. — — — — — 10

Salariumomban jött ötven véka ez esz-
tendőre — — — — — 5

Tekéntetes úr *Suki István* uram hármunk-
nak, *nékem*, *T. Pakei* és *Csép Bálint* uraméknak
conferálván negyven véka búzát, az én részem-
ből tetézve metr. — — — — — 1

summa metr. 16

Vagyon egy husz vedernyi bor is.

Ha Isten ebben felesen ád társakat a közönséges
pénzbeli massa szerzésére, mely functifikálhasson a
kolozsvári és tordai unitaria scholák intertentiojára
annuatim, ezen kicsiny reditust én is akkora conser-
valni ügyekezem.

V. S. P.*

F. o. okl.

XV.

1734. június 29. Kolozsvár.

Elszámolás és határozat az unitáriusok által egyházi és
iskolai czélokra gyűjtött pénzekről.

Anno 1734. die 29. Junii. In aedibus spectabilis
domini Stephani *Kun* de Kál Colosváriensi fraterne
congregati sequentes specificati spectabiles domini
Franciscus Daniel, *Stephanus Kun*, *Balthasar Horváth*,
Joannes Kmita, *Joannes Simon*, *Franciscus Joó*, Fran-
ciscus alter *Hunyadi*, clarissimus dominus *Micnael Sz:*

* Várfalvi Sigmond Pálfi

Ábrámi et Paulus Gyergyai, qui unamini voto conclusi sunt taliter.

1. Az 1731-ben deczembertől fogva mind privatus patronusinktól, s mind in diversis comitatibus et sedibus az ecclesiából congerált pénzről demonstratiót tévén nemzetes Simon János uram, qua perceptor és nemzetes Kmita János uram, qua conservator, tanáltatott ez szerént. A congestu in pure percepto volt H. f: — — — — — 1261., 85.

De ebből költvén ő kglme a feltett jó

végre, melyre congeráltatott f. — — 312., 35.

Kelletett maradni H. f. — — — — 949., —

mely mostan megszámláltatván tanálta-

tott H. f: — — — — — 949., —

2. Erről véghez tetett, hogy ha az Úr Isten fogja secundálni szándékunkat, a néhai T. Gezamvius János uram decessusán esett fogyatkozásnak pótlására, két felküldendő ifiaknak expeditiojokra tartassék meg. Melyek is, hogy jobban és könnyebben elkelhető pénzzé változtassanak, hagyatának ugyan nemzetes Simon János uram keze alatt és Hunyadi Ferencz uram conservatioja alatt.

3. Mindazáltal ezen expeditionak modalitásáról való discursus és végben való vitele bizatik cum personis diligendis et denominandis teks. úr Kun István uramra, tiszteletes Sz. Ábrahám uramra, nemzetes Kmita János, Simon János, Hunyadi Ferencz uramékra és Gyergyai Pál uramra.

4. Minthogy még ezen congestum félében Nagy György uram keze alatt vagyon egy rész, mentől hamarébb tartozzék ő kglme azon részt is nemzetes Simon János uram kezére administrálni.

5-to. Hertelenséggel és mintegy insperate kellett-

vén egyben gyűlnünk, mely miá T. püspök *Pálffy* Sigmond uramnak jelenléte nem lehetett, de ennek utánna communicáván ő kglével, ezen dolognak moderatioja ő kglmének is, mint superintendensnek recommendáltatik.

Tanáltatván ezen pénzben post depositionem nyulván hozzá mostan, mivel ennek előtte pecsét alatt lévén, senki hozzá nem nyult, magyar zlot nro 31 ./. harminczegy, melyek is nemzetes Simon János uram kezére adattattanak, ha mi kevés kárral elválthatná ő kglme.

Kun István mp.

Sz: Ábrámi Mihály mp.

D. Simon János mp.

F. o. okl.

Kmita János mp.

Joo Ferencz mp.

Gyergyai Pál mp.

XVI.

1736. márczius 16. Jobbágyfalva.

Daniel Péter levele Iszlaí Istvánnak.

Ajánlom kegyelmednek
szolgálatomat Iszla' István Uram!

Én Kegyelmedet gyermekségemtől fogva ismer-
vén, kegyelmednek szolgálni örökké igyekeztem, szol-
gáltam is, de tapasztaltam, hogy reciprocalni, ha mi-
ben kívántam is, Kegyelmed nem igen kívánta eleitől
fogva. A miolta Sárosi uramtól az Kegyelmetek része
nékem általadatott az Ligésden, contra igyekeztem
lenni, holott Kegyelmedtől, hogy megvalljam, szenved-
tek is rossz embereim. De ezt ebben hagyván, kérem
atyafiságoson, mint unitárius jóakarója Kegyelmednek,

ne kívánjon Kegyelmed vélem izetlen lenni, hanem ha mi praetensiócskája volna is Kegyelmednek vélem könnyü egyezni; másként ha nem, evictorom (!) van, az erdélyi gubernator vejem lévén, meg kell felelnem s mentenem magam. Ezen materiát biztam volt *Orbók* uramra csudálkozom, hogy ő kegyelme el nem járt benne. Ezzel maradok

Jobbágyfalva, 16. Martii. 736.

Kegyelmednek jóakarója, ha Kegyelmed is a,
Daniel Péter m. p.

P. s. *Orbók* uramtól, hogy irtam ez levelet, értetem, hogy beszélett Kegyelmeddel.

I. o. miss.

XVII.

1741. május 20. Jobbágyfalva.

Vargyasi Daniel Péter temetési meghívója.

Boldogtalan árva állapotom szerint becsülettel való szolgálatomat ajánlom stb.

Határt vetett Isten az ember életének, melyet senki által nem hághat, Job. cap 14. w. 5. Ennek igazságát a sok és mindennapi példák között néhai mlgs úr *Vargyasi Daniel Péter* édes uram szomorú halála is valójában megbizonyította: kit is a szabados Úr és Isten az ő útainak megvizsgálhatatlansága szerint, ezelőtt két esztendővel oly súlyos nyavalyával illetett vala meg, a mely napról-napra öregbedvén, szemlátomást naponként életét is fogyasztaná, el annyira hogy végre osztán a nyavalya halálosképpen erőt vévén, és az utolsó óra is már jelen lévén, ez

jelen való esztendőben Martiusnak első napján említett néhai édes uram is lelkét édes Teremtőjének, akitől az vette volt, nékem és árva gyermekeimnek elfelejthetetlen szomoruságainkra, életének 57-ik és a szt. házassági együttvaló létünknek 30-dik esztendejében szép csendességben és mintegy mély álomban megadá. Kinek is meghülemedett tetemei nem kívánván más egyebet, az utolsó és tisztességes eltakarításnál, Mlgs jó Uraim s Atyámfiai tetszéséből azon utolsó tisztességtételt rendeltem jobbágyfalvi pusztás házamnál ezen folyó esztendőben júniusnak 4-ik napján reggeli nyolcz órakor véghez vitetni oly móddal, hogy ottan az halotti ceremóniák elkezdődvén consequenter csak kézen vitetni fog a test az ő örökös szállására, a csikszentmártoni igen közel való templomban. Mely is, hogy annyival tisztességesebben mehessen véghez, kérem a Mlgs Gróf Urat, a Mlgs Asszonynyal együtt, a megirt napra, órára és helyre magát keresztényi szeretetinek megbizonyítására magát megalázni méltóztassék. Kivánom ebbeli úri jóakarátját örvendetesebb állapotokban a Mlgs Gróf Úrnak megszolgálni és kivánom, hogy Isten minden szomorú változásoktól a Mlgs Gróf Urat oltalmazván tartsa meg sokáig örvendetes jó egészségben.

A Mlgs Gróf Úrnak

Jobbágyfalva, 20. Maii. A. 741.

Boldogtalan árva állapotom szerint becsülettel való alázatos szolgálója

Árva Sárosi Ilona.

*Czím: Méltóságos gróf Széki Teleki Sándor úrnak
stb. Szeben.*

XVIII.

1751. szept. 28. Kolozsvár

Szentábrahámí Mihály püspök levele Simén Györgynek.

Mint kedves jóakaró Uramnak s Atyámfiának ajánlván Kegyelmednek szolgálatomat stb.

Kegyelmed még anno 1750. 20. Augusti Sz.-Lászlóról vett dispositiója szerént az megrongyóllott schooláknak Kalotaszegről administráltak az Kegyelmed jobbágyi 6000 sendelyeket, melyeket igen nagy becsülettel köszönünk Kegyelmednek. Isten adjon többször is tehetséget és adakozásra való hajlandóságot Kegyelmednek; Istentől elveszi Kegyelmed jutalmát.

Nékem is administráltak az Kegyelmed emberei akkori igéreti szerint 4000 ./. négyezer sendelyeket, melyeknek akkori igéretem szerént árát megadni akarom, mostan is per praesentiam exhibitorem megküldöttem volna, de magam árát szabni, nem akartam, hanem Kegyelmedtől cum gratiarum actione várván, jó asszonyomot cum suis köszöntöm és maradok

Kegyelmednek

jóakarója, lelki atyjafia

Szent Ábrahámí Mihály m. p.

Kolozsvár, 28. Septembris,

1751.

Czím: Tekéntetes nemzetes *Simén György* uramnak stb.

Sáárd.

XIX.

1756. jan. 16. Kolozsvár.

Balás Márton levele P. Horváth Miklósnak.

Méltóságos Úr, nékem jó Mtgs Patronus Uram!

Én a postáról ezen Mtgs Uraknak szóló két levelet kiváltottam 16. krajczárral. Ki küldötte legyen ezen leveleket, nem tudom, mit késett a postán azt sem tudhattam meg, és mostan elküldöttem. Újságban írhatom a Mtgos Urnak, hogy *Henter* István megházasúlt, elvette a *Nemes* Ferenczné asszony leányát; kálvinista pap Szatmári eskette meg Kolosvárott, 10-ma Januárii. *Sipos, Agh* uram és én is kikisértük Kapusra a nászt, de az asszony ugyan áldotta szokása szerént a fiát bal áldásokkal, hogy kálvinista pappal eskettette meg magát; mindazáltal ez megesett szépen. A menyasszonynak semmije sincs, nec aetas, nec forma, nec experientia et applicatio; de jó ez Istvánnak, így látogatja meg Isten az embert. Én a mtgs ifjú asszonyt alázatosan reveréálom maradván a Mtgs Urnak

alázatos szolgája, káplánja

Balás Márton, m. pr.

Kolosvár, 16. Januárii, 1756.

Czím: Méltóságos úrnak *Petryevith Horváth Miklós* úrnak stb.

Széplak, v. ubi.

XX.

1756. jun. 25. Vámosudvarhely.

P. Horváth Boldizsár levele az Iszlai testvéreknek (?) *

Bizodalmas kedves jó Uraim!

Értettem ex certa relatione, hogy Szabédon az temetőhelynek egy részit, vagyis talán egészen (a mely is a templomhoz tartozandó hely) az oláhok számára, hogy templomot építsenek, el akarják foglalni.

Praesentibus azért ratione officii mei jó uraiméknak committalom és respective becsülettel kérem, mint nemes marosszéki ecclesiáknak érdemes inspectorait, minden késedelem nélkül nehogy periculum sit in mora, oda menvén, nevemmel publicálják és megparancsolják, hogy azon helynek békét hagyjanak, mert absolute meg nem engedem az parochia nagy praejudiciumára és kárára, hanem az falu másutt designáljon helyet, mert azzal ő felsége commissioja szerént minden helység tartozik. Ezzel maradok bizadalmas jó uraiméknak

V.-Udvarhely, 25-a Junii, 1756.

Kész szolgája

P. Horváth Boldizsár, m. pr.

főcurator.

I. o. miss.

* A levél borítékja elveszett.

XXI.

1756. aug. 22. Kolozsvár.

Szentábrahámi Mihály püspök levele Szathmári Sámuelnek és Iszlai Sámuelnek.

Tekéntetes jó Uraim,
az Urban kedves Atyámfiai!

Kegyelmetek Széplakról, 19. praesentis datált levelét 21. ejusdem vettem becsülettel. Ugy vagyon, hogy n. *Horváth* Rebeka asszonynak voltanak nálam ládái, kik közül egyet el is vitetett, még vagyon három; egyik üres, melyeket bizony örömet kiadnék kezem alól, igen sok ideje már miolta itt hevernek s nyitogatják. Kérem is kegyelmeteket minél hamarább vitessék el innen, én ugyan könnyen sekinek ki nem adom, de jó assecuratio alatt örömet. Adott volt ő kegyelme egy skatulyácskát, most is megvagon, mi volt s vagyon benne nem tudom, a mint békötve adta úgy vagyon. Ezek után maradok kegyelmeteknek

Kolosvár, 22. Augusti 1756.

jóakarója, lelki atyjafia

Szent-Ábrahámi Mihály.

Czím: Tekéntetes nemzetes *Szathmári Sámuel* és *Iszlai Sámuel* uraméknak stb.

Széplak, vel ubi.